

ADVIES Nr. 2.287

Zitting van woensdag 6 april 2022

Wijziging van artikel 39 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers

x   x   x

3.313

ADVIES Nr. 2.287

Onderwerp: Wijziging van artikel 39 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers

---

Bij brief van 10 februari 2022 heeft de minister van Werk, P.-Y. Dermagne, de Raad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 39 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers.

Deze wijziging kadert in de integratie van de betaalde sportbeoefenaars in het algemeen socialezekerheidsstelsel van de werknemers waarover de Raad reeds het advies nr. 2.251 van 19 november 2021 en nr. 2.270 van 21 december 2021 heeft uitgebracht.

Op basis van het verslag van de samengeroepen werkgroep heeft de Raad op 6 april 2022 volgend unaniem advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 10 februari 2022 heeft de minister van Werk, P.-Y. Dermagne, de Raad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 39 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers.

Deze wijziging kadert in de integratie van de betaalde sportbeoefenaars in het algemeen socialezekerheidsstelsel van de werknemers waarover de Raad reeds het advies nr. 2.251 van 19 november 2021 en nr. 2.270 van 21 december 2021 heeft uitgebracht.

Het artikel 39, 5de alinea van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 bepaalt dat voor de bedienden wier wedde slechts voor een gedeelte veranderlijk is, voor het vast gedeelte de bepalingen van artikel 38 toegepast worden en voor het veranderlijk gedeelte de bepalingen van de 1ste tot en met de 4de alinea van artikel 39, onder voorbehoud van andere beschikkingen die bij collectieve overeenkomst worden getroffen.

Binnen de regering is besloten om het 5de lid van voormeld KB in die zin aan te passen dat dergelijke 'andere beschikkingen' enkel nog bij sectorale collectieve overeenkomsten kunnen worden getroffen. Dit met het oog op het vrijwaren van het vakantiegeld van de werknemers, door te vermijden dat op het niveau van de individuele werkgevers, waar de werknemers mogelijks minder sterk staan, er akkoorden worden gesloten met beschikkingen die nadelig zouden zijn voor de werknemers.

In verband hiermee en in navolging van zijn advies nr. 2.270 van 21 december 2021 heeft de Raad op 29 maart 2022 eveneens het advies nr. 2.283 uitgebracht aangaande een uitstel van de gevolgen van de inwerkingtreding van de integratie van de betaalde sportbeoefenaars in het algemeen socialezekerheidsstelsel van de werknemers voor wat betreft het luik jaarlijkse vakantie van de werknemers.

Tijdens de besprekingen heeft de vertegenwoordiger van het kabinet van minister van Werk, P.-Y. Dermagne, een toelichting gegeven bij het ontwerp van koninklijk besluit, waarvoor de Raad hem dankt.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

- A. De Raad stelt vast dat de wijziging van artikel 39 van het KB van 30 maart 1967 erin bestaat dat voortaan enkel bij sectorale cao kan afgeweken worden van de berekeningswijze voor het vakantiegeld voor wat betreft het veranderlijk gedeelte van de wedde van bedienden.

Deze wijziging heeft een algemene draagwijdte en geldt dus voor alle sectoren. Uit de brief van minister Dermagne bleek nochtans dat de wijziging was doorgevoerd in het kader van de integratie van de betaalde sportbeoefenaars in het algemeen sociaizekerheidsstelsel van de werknemers.

- B. De Raad ziet echter geen noodzaak om het artikel 39 te wijzigen zoals voorgesteld en dit om de onderstaande redenen.

De Raad is van mening dat niet geargumenteed wordt waarom deze wijziging noodzakelijk is voor alle sectoren als de bedoeling is om alleen een probleem in verband met de berekening van het variabel loon in de sector van de betaalde sportbeoefenaars te regelen.

- De FOD WASO heeft op vraag van het kabinet van de minister van Werk een overzicht bezorgd inzake de sectorale akkoorden in verband met het vakantiegeld berekend op variabele loonelementen. Uit dit overzicht bleek reeds dat over alle sectoren heen geen sectorale cao's bij de FOD WASO bekend zijn die voorzien in de afwijking bepaald in artikel 39 van het KB van 30 maart 1967.

Bovendien is tot op heden niet bekend hoeveel ondernemingen in dit kader reeds gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid een cao op ondernemingsvlak af te sluiten en hiervan regelmatig gebruik maken.

Er is dus geen volledige impactanalyse voorhanden en de Raad vraagt zich dus ten stelligste af waarom deze wijziging van artikel 39 van het KB van 30 maart 1967 werd voorzien.

- In de brief van de minister van Werk werd ook aangegeven dat de wijziging van artikel 39 van het KB van 30 maart 1967 gebeurde met het oog op het vrijwaren van het vakantiegeld van de werknemers, door te vermijden dat er op het niveau van de individuele werkgevers, waar de werknemers mogelijks minder sterk staan, er akkoorden worden gesloten met beschikkingen die nadelig zouden zijn voor de werknemers.

De Raad vraagt zich af deze bekommernis is ingegeven omwille van een probleem van toezicht op een juiste toepassing van de socialezekerheidsregels in cao's. In dat geval meent de Raad dat de cao's die op ondernemingsniveau worden afgesloten eveneens voldoende bescherming kunnen bieden aan de werknemers voor deze problematiek, te meer daar de RSZ in zijn controles steeds de rechtspraak dienaangaande volgt.

De Raad merkt hierbij op dat het sluiten van een ondernemings-cao een bevoegdheid is van de sociale partners op ondernemingsvlak die is ingeschreven in artikel 5 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.

- C. De Raad kan evenwel begrip opbrengen voor het feit dat er desgevallend een kader moet zijn voor de sportsector dat afwijkingen toelaat op de berekeningswijze van het vakantiegeld voor wat betreft het veranderlijk gedeelte van de wedde van bedienden.

De Raad wijst er evenwel op dat artikel 40 van het KB van 30 maart 1967 reeds de mogelijkheid voorziet om via KB voor sommige bedienden wier wedde hetzij geheel, hetzij voor een deel veranderlijk is, een andere berekeningswijze van het vakantiegeld in te voeren dan deze bepaald in artikel 38 en 39 van het KB.

De Raad meent dat de minister van Werk zich op deze bepaling van het artikel 40 van het KB zou kunnen baseren om een andere berekeningswijze van het vakantiegeld te voorzien voor het veranderlijk gedeelte van de wedde van bedienden voor de sector van de betaalde sportbeoefenaars.
